

מסורת הש"ס

[לעיל] מו: וש"נ
 [נערבן יא: ע"ש צה"ר]
 [נזיר כח: מה: וש"נ]
 ת"כ שמיני פ"א ה"ט,
 יומא כא. מג חגיגה כו
 וות עג. לעיל יז לקמן סט
 רות כט. צו, (ו) מנחות ג,
 "וכי יורא נדה פ"ז הל' א'
 ובגויר מו., (ט) לה ובגויר
 (י) לעיל לו., (כ) [וע' מו'
 קמן לו: ד"ה מה מנחה]:

גהות הב"ח

רש"י ד"ה קדש וכו' דמיהו
חומר: (3) ד"ה אפקה
די וכו' גמטמט הס"ד ואח"כ
ועוד לא תוכל לאכול
צריך כתיב ובשעריך חוץ
לירושלים והכי אמרי':

גליון הש"ס

וכי חמאת מרחיבן למדת
 דף נז ע"ג מד"ה ואז"ל:
 בקדשים קלים ק"ו לצפון.
 דף נח ע"א מד"ה כולו:
 'ר"ה מה עולה וכו' דס"ל
 פ. לעיל דף נ ע"ג ועי' חס'
 שם ד"ה אלאל:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

נב' ועשיתם שער עזים וגו'. גבי שתי הלחם וכבשי עזרת
כתיב וסיפיה דקרא' ושני כבשים וגו': ועל זבחי שלמים וגו'.

על כרחק בשלמי עבור כתיב שאין קרבן יחיד טעון כלי שיר
 שאין אומרים שיר על קרבן יחיד כדאמר בערכין (דף י:) קדשי
 הדשים. נפסלים ב' בטבול יום ובינא

[illegible][illegible]

רבי נחמיה ובי ראשון
מטומאות מצורע ומט
מטומאות זב ומטא מ
ואכלתם אותה במכס
אפקה למחנה לוייה ה
אותה במקום קדוש
תאכלו במקום טהור
מעילינן לתרתי לא מ
ועוד ^לא תוכל לאכיל
קדשים קלים שחיט
ונאכלין בכל העיר
מהם כיוצא בהם אל
גב' ^{ט"ז} וישחטו פ
לפני אהל מועד ^ללה
קדשי קדשים שלא ה
בכל הרוחות אינו די
אלא להכשיר צפון
הרוחות לא הוכשר כ
בצפון אינו דין שלא

וְיִשְׁכְּבוּ עִירָא דְּקִישָׁא דְּגֻלְתִּימִסִּי הִיא לְפָנָא. דְּקִישָׁא דְּקִישִׁים מְהִיקָא דְּחֻסְתָּא נִפְקָא. כִּינֵּי לְמוֹרִי (ד' תרס"ד): קִישָׁא
 (י' תר"ח) מִנְהָא דְּכַמְבִּיד קִישָׁא דְּקִישִׁים דְּמִי. וְקִישָׁא חִיב לֵהֵן לִי מִיִּשְׁקָא דְּשִׁלְמִי צָבֹר לְעֹלֵם לִמֵּד דְּרִי קִישָׁא דְּקִישִׁים
 (י"ז) דְּלֵא מִנְהָא לֵי אֲלֵם לִימֵר דְּלֵא חֵלֵק וְחֻסְתָּא דְּמִיִּשְׁקָא דְּשִׁלְמִי צָבֹר לְעֹלֵם לִימֵד דְּרִי קִישָׁא דְּקִישִׁים
 מִנְהָא (לְעֵלֵם עֲמֵי). חֲדָא דְּעִירְטִיבָא גְבוּרִית כְּבוֹד וְהֹאֵלֵל וְהֹאֵלֵם חֲסִידָא גְבוּרָא חֲסִידָא קִישָׁא דְּשִׁלְמִי צָבֹר לְעֹלֵם לִימֵד
 דְּרִי קִישָׁא דְּקִישִׁים מִנְהָא (לְעֵלֵם עֲמֵי). וְלִירָא לֵדֵם אֲחֵרִי דְּרִי קִישָׁא דְּשִׁלְמִי צָבֹר לְעֹלֵם לִימֵד דְּרִי קִישָׁא דְּקִישִׁים
 לְפָנֵי חֲמֵטִן כִּי שִׁלְמִי צָבֹר לְעֹלֵם לִימֵד דְּרִי קִישָׁא דְּקִישִׁים מִנְהָא (לְעֵלֵם עֲמֵי). וְלִירָא לְעֵלֵם לִימֵד דְּרִי קִישָׁא דְּקִישִׁים מִנְהָא (לְעֵלֵם עֲמֵי).
 וְיִשְׁכְּבוּ עִירָא דְּקִישָׁא דְּגֻלְתִּימִסִּי הִיא לְפָנָא. דְּקִישָׁא דְּקִישִׁים מְהִיקָא דְּחֻסְתָּא נִפְקָא. כִּינֵּי לְמוֹרִי (ד' תרס"ד): קִישָׁא
 (י' תר"ח) מִנְהָא דְּכַמְבִּיד קִישָׁא דְּקִישִׁים דְּמִי. וְקִישָׁא חִיב לֵהֵן לִי מִיִּשְׁקָא דְּשִׁלְמִי צָבֹר לְעֹלֵם לִימֵד דְּרִי קִישָׁא דְּקִישִׁים
 (י"ז) דְּלֵא מִנְהָא לֵי אֲלֵם לִימֵר דְּלֵא חֵלֵק וְחֻסְתָּא דְּמִיִּשְׁקָא דְּשִׁלְמִי צָבֹר לְעֹלֵם לִימֵד דְּרִי קִישָׁא דְּקִישִׁים
 מִנְהָא (לְעֵלֵם עֲמֵי). חֲדָא דְּעִירְטִיבָא גְבוּרִית כְּבוֹד וְהֹאֵלֵל וְהֹאֵלֵם חֲסִידָא גְבוּרָא חֲסִידָא קִישָׁא דְּשִׁלְמִי צָבֹר לְעֹלֵם לִימֵד
 דְּרִי קִישָׁא דְּקִישִׁים מִנְהָא (לְעֵלֵם עֲמֵי). וְלִירָא לְעֵלֵם לִימֵד דְּרִי קִישָׁא דְּקִישִׁים מִנְהָא (לְעֵלֵם עֲמֵי). וְלִירָא לְעֵלֵם לִימֵד דְּרִי קִישָׁא דְּקִישִׁים מִנְהָא (לְעֵלֵם עֲמֵי).

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

בְּחַיִּי שְׁלָמִי צְבוּר מִנָּא כֵּן. לְעִיל (דף ק"ז ה"ה) פִּירְשׁוּ אֲמַרְלָא
אֶל אֲחִי צִנְיָן אֵל: מִזֶּה חֲמַטָּא בְּצִפּוֹן ב'ו'. וּלְעִינָן מִתְּנוּת
יִכָּל לְאֶקְשׁוּיִי ^[א] לְחַטָּאת כְּדִרְשִׁינָן לְעִיל פֶּרֶק קִמָּא (דף י"ג) אֲזַתָּה דִּמְהָ
לְמַעְלָה וְאִין אַחֲרָת דִּמְהָ לְמַעְלָה: מִזֶּה עֻלָּה בְּצִפּוֹן. וְאִ"ת עִיכּוּזָא

רתני רבה א' בר רב
 תם שעיר עזים אחד
 נפון אף שלמי צבור
 וכי חטאת מהיכן
 הלמד בהיקש חוזר
 מדתני רב מרי בריה
 ם ועל זבחי שלמיכם
 ואף זבחי שלמי צבור
 בצפון אף זבחי שלמי
 שא קמא למאי אתא
 ה נאכלת אלא לזכרי
 צבור לזכרי ב' כהונה
 גבי איל נזיר דכתיב
 כבש בן שנתו תמים
 אחת בת שנתה
 איל אחד [תמים]
 וא דהקיש הכתוב
 ה נאכלת אלא לזכרי
 יזינו נאכלת אלא לזכרי
 ם כיון דכתיב ולקח
 ה מן האיל ימכלל
 ה יזורע בשלה מיהא
 לזכרי כהונה קריה
 אמרי קדשי קדשים

וְאִי הִלְכְתָּא אִיתְקַשׁ
ח על אחד משלשתן 'צא: מתני' התורה ואיל נזיר
בכל מקום בעזרה ודמן מעון שתי מתנות שהן ארבע
ל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות המורם
שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:
נזופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור ^א אמר
בטומאה אכלום אלא ^ב טהור מכלל שהוא טמא טהור
מטומאת זב ואיזה זה וזה מחנה ישראל ואימא טהור
מאת מת ואיזה זה זה מחנה לויא אמר אביי אמר קרא
קדוש אותה במקום קדוש ולא אחרת במקום קדוש
כתיב במקום טהור אפקה למחנה ישראל רבא אמר
אחרת במקום קדוש אפקה לגמרי הדר כתב רחמנא
לא למחנה ישראל ואימא עיילא למחנה לויא לחדא
לינן אי הכי אפוקי נמי לחדא מפקין מתרתי ^א לא מפקין
שערך כתיב אלא מחזורתא כדאביי: **מתני'** ^א שלמים
בכל מקום בעזרה ודמן מעון שתי מתנות שהן ארבע
ל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד המורם
שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:
אהל מועד ^א יששם אותו לפני אהל מועד ^ב ויששם אותו
יד את כל הרוחות ^ג בקדשים קלים ק"ו ^ד לצפון ומה
ידו בכל הרוחות הוכשרו בצפון קדשים קלים שהוכשרו
שהוכשרו בצפון רבי אליעזר אומר לא נאמר הכתוב
ול והלא דין הוא ומה קדשים קלים שהוכשרו בכל
מן אצל קדשי קדשים קדשי קדשים שלא הוכשרו אלא
בכשר מקומן אצל קדשים קלים ת"ל ^א אהל מועד

וְיִשְׂרָאֵל אָבִיךָ לֹא נִמְחַנֶּה לְיָהּ וְהוּא בְּמִדְבַּר חֲנִיית הַלְוִיִּם קָבִיעַ
 וְהָיָה לְיָהּ שְׂגָמָר יִרְקָה מִשֶּׁה אֵת עֲלֻמּוֹת יוֹסֵף עֲמֹ
 וְיִשְׂרָאֵל מִיָּד בְּמִקְוֵי קָדוֹשׁ אֶפְסָק. מִמְּחַנֶּה שְׂכִינָה שְׂכִיבָה בְּתוֹכָהּ לְיָהּ
 לְמִדְבָּר שְׂפִיטָה דְּבִטּוּמָהּ מִמֶּנּוּ לֹא אֲכָלִי לֵה: אֶפְסָק לְגַמְרִי וְאֶפְסִי
 וְכֹל לֵאמֹל בְּשַׁעֲרֶיךָ כִּסִּי: וְהִכִּי אֲמַרְיִן ^{יב} אֶפְקִיָּה לְגַמְרִי:
 וְאֲמַרְנָן לְעִיל בְּחוֹה וְשׂוֹק דְּשִׁלְמִי יוֹם שְׁמִינִי: לְשֵׁנִי יָמִים וְלִילָה
 שְׁלֹשׁ פְּרָשִׁיּוֹת בְּשִׁלְמִים חֹדֶשׁ צִנָּן בָּקָר וְחֹדֶשׁ ^{יג} צִנָּן כֶּשֶׁב וְחֹדֶשׁ
 לְמוֹעֵד: לְהַשְׁכִּיר כָּל הַרוּחוֹת. שְׁבַעזֶרֶה דְּלַפְסִי מִשְׁמַע כָּל שְׁלַפְסִי
 יָךְ מִזּוּחַ כְּפוּי הַקְּבֹוֹעַ לְעוֹלָה וְלַקְדִּישׁ קֳדָשִׁי. וּמִשּׁוֹם שְׁלֹחַת
 יִשְׁעַת קֳדָשִׁים קִלִּים אֵינְטֵרְךָ לְמִימַר הָיָה קֵל וְחוּמֵר לְנַפְשׁוֹ:
 וְשִׁיב מֵאֵל פְּלוּתֵמִיָּה: שִׁיבֹו וְהָלֵךְ דִּין הוּא. שְׁלָא יֵהֵא כְּפוּן בְּכָלֵל
 הַרוּחוֹת הַכְּשִׁירוֹת לֹהֵם לֹא הוֹכְשִׁתָּ לְשִׁחִיטַת קֳדָשִׁי קֳדָשִׁים ^{יד}:

קרבנות כמזבין זו ואמרין כספרי דבי רב ואמר רשקה הנייר יין, אחר מעשה יימירי (ספ)

נה.

עין משפט
נר מצוה

מעֲשֵׂה"ק הִלֵּכֶה ג:
נ מִי פִ"ה הִלֵּכֶה ג:
ס גִּד מִי פִט"ם שֶׁסֶּה הִלֵּי יא:
ע ה מִי פִ"ח מֵה' מִיר
 ה"ג:
ו גִּד מִי פִ"ה מֵהִלֵּי מַעֲשֵׂה"ק
 הִלֵּכֶה ג:
ז ד מִי שֶׁסֶּה הִלֵּכֶה ו:
ח ה מִי פִ"ה שֶׁסֶּה הִלֵּכֶה ה:
ט ו ט מִי שֶׁסֶּה הִלֵּכֶה ד:
י ז מִי שֶׁסֶּה הִלֵּכֶה ה:
י ח מִי שֶׁסֶּה הִלֵּכֶה ד:
י ט מִי פִ"ה שֶׁסֶּה הִלֵּכֶה ד:

תורה אור השלם

וְיִשְׁמְעוּ שְׂעִיר עֵינֵי אֲדָמָה
וְיִחָלְסוּ אֶת כָּל בְּכֵשֶׁם בֶּן נֶחֱדָה
וְיִרְבּוּ שְׁלֹמֹם: וְיִקְרָא בֶן נֶחֱדָה
שִׁמְרוֹתָם: וְיִבְרֹא שְׁמֵם
בְּמוֹעֲדֵיהֶם וְיִזְכְּרוּ שְׁמֵם
הַחֲצִירָה וְיִשְׁמְעוּ שְׁלֹמֹם
וְיִחָלְסוּ אֶת כָּל בְּכֵשֶׁם
בֶּן נֶחֱדָה לְפָנֵי אֱלֹהֵיהֶם:
אֵין יִזְכֹּר אֱלֹהֵיהֶם:
כִּבְדֹּר, וְיִשְׁמְעוּ אֶת קִרְבָּנו
לִיזְכֹּר: וְיִחָלְסוּ אֶת כָּל
מִשְׁמֵם אֶת כָּל מִשְׁמֵם
וְיִזְכְּרוּ אֶת כָּל בְּכֵשֶׁם
בֶּן נֶחֱדָה לְפָנֵי אֱלֹהֵיהֶם:
אֵין יִזְכֹּר אֱלֹהֵיהֶם:
כִּבְדֹּר, וְיִשְׁמְעוּ אֶת
הַחֲצִירָה: וְיִזְכְּרוּ אֶת
כָּל מִשְׁמֵם אֶת כָּל מִשְׁמֵם
וְיִזְכְּרוּ אֶת כָּל בְּכֵשֶׁם
בֶּן נֶחֱדָה לְפָנֵי אֱלֹהֵיהֶם:
אֵין יִזְכֹּר אֱלֹהֵיהֶם:

במדבר ו, יט
וְאֵת חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק
הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמִקוֹם טְהוֹר
אֵתָּה וּבְנֶיךָ וּבְנֵיכֶם אִתְּךָ כִּי
חֹקֶר וְחֹק בְּנֵיךָ נָתַנוּ מִזִּבְחִי
שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַאֲבִלְתֶּם אֹתָהּ בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ
בִּי חֲקֹק וְחָק בְּנִיר הוּא מְאֹשִׁי
הִנֵּה בִי כֵן צוִיתִי:

[illegible]

וְיִקְרָא ג', ה
16. וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רִאשׁוֹ
שָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֱהֵל מוֹעֵד
וְזָרְקוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֶת דָּמֹו עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְיִקְרָא ג', יג

מוסף רש"י

מוסף רע"י

[illegible]

וְעַל עֲבֹדָתָיִם וְעַל זִבְחֵי
 מִקְשָׁם עוֹלָה לְשֹׁלֵמִים
 (שְׁרָבִין) מִה עוֹלָה לְעֵזֶן שִׁיר
 קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי
 עוֹלָה לְךָ עוֹלָה קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי
 הָאֲמוּרִים כֹּחַ טַעֲמוֹנִים שִׁיר
 וְאִין שְׁלֵמִים קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי
 קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי אֵלָּה כְּבָשִׁי
 דְּשִׁלְמִי יִצְוֶה יִצְוֶה יִצְוֶה
 לְכָן (שְׁרָבִין יִצְוֶה)
 שְׁלֵמִים מִשְׁלֹשְׁתָּן
 עַל אֶחָד מִשְׁלֹשְׁתָּן
 וְעַל אֶחָד מִשְׁלֹשְׁתָּן
 עַל אֶחָד מִשְׁלֹשְׁתָּן

כע"ז נדרים ד:):

א' נאמר דס"ל בר"פ. דאמר חוזר וכו' ולרבנן דדרשי בפ"ק אותה.

